

د لیکوال د نوم لیکنه
دانشمند ژانامه و سخنور بلند قدر
جناب آقای عارف مجاسی

از نوشته بسوطة، صیقل و ویرایش جانم بخاطر نشر یک پانسخه در سایت افغان جرمن
بی اندازه سپاسگزارم. از دیرگاه متوجه شده ام که مشرکات زیاد بین دو گروه ها
وجود دارد و من از وجود این وجوه مشرک بخود بیخلم و انبیاء حکیم.

در ضمن عرض میکنم که من از دل و جان توصیه آن جناب را در خاطر دارم در نظر
خواهم گرفت. با این وصف باید خاطر رسان کنم که از چند مرجع مطالب مشابهی
مخبره من نشر شده اند که هدفی جز سیاه کردن و تزییل من نداشتند. یکی دوران
ماورینم ها در تهران را زیر سوال برده و و انمود کرده اند که زمینه گفتار هموطنان
در جلگه ها داخلی را فراهم کرده ام. دیگری بر آن بوده است که من عامل فحاشی سازم
خارجی در افغان بوده ام و سعی تظلم کرده است که مرا حیدر طلقه بلووش یک شخصیت
شناخته حزبی حریفی کند اما در اصل در حراق تمام آن لعن و طعن ها دفاع از
یک کلمه هم امکان نرفته بود. به این صورت تا گزیرم که در مقام دفاع برآیم در غیر آن

زنده بگورم!
صادقانه خاطر رسان میکنم که من هرگز اثر هیچ شاعر و نویسنده ای را در بوم
تقدیر بررسی قرار ندادم و مدت ده سال در مجله فردا که از سوی بلووش قلم افغان
در سویدن نشر میشد، برده ها و نوشته ای که آنرا بنشر آن افغان را به تجلیل و تمجیل نشستیم
به دنبال آن در چند سال اخیر که سایت فردا جای مجله فردا را گرفت همان خدمت را دنبال کرده ام
اما در مواردی اگر حقیقت امرت از مرز حقایق عاطفی بگذرد و برش به مسائل اجتماعی بر سرگشته گویم
به دفاع شروع برآیم و از سالی و حاشات کار بگرم.